

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/108/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815207957
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Straka
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8815207957.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: BL Telecom collection s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 47 150 513, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 36 862 711, proti žalovanej: H. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX D. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava, IČO: 42 362 962, právne zastúpený JUDr. Patrik Podhorský, advokát, Zámocká 36, 811 01 Bratislava, o zaplatenie 182,63 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 7C/296/2015-33 zo dňa 12.02.2016 jednohlasne takto

rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e sa rozsudok vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka.
- II. Náhrada trov odvolacieho konania sa účastníkom n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvého stupňa“) rozhodol nasledovne:

„Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 179,13 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 42,34 eur od 18.04.2011 do zaplatenia, vo výške 9,25% ročne zo sumy 45,12 eur od 18.05.2011 do zaplatenia, vo výške 9,25% ročne zo sumy 45,12 eur od 18.06.2011 do zaplatenia, vo výške 9,50% ročne zo sumy 46,55 eur od 18.07.2011 do zaplatenia a to všetko sa jej povoľuje splácať v mesačných splátkach po 15 eur mesačne, počnúc mesiacom, ktorý nasleduje po právoplatnosti tohto rozsudku, vždy do 25-tého dňa toho ktorého mesiaca pod následkom straty výhody splátok.

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

Žalovanej sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a.

Žalobca je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka vo výške 118,98 eur a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.“

Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil podľa ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Proti rozsudku, a to proti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca.

Poukázal na ustanovenie § 142 O.s.p. a zdôraznil, že nevyhnutné sú iba tie trovy, ktoré sa musia vynaložiť na procesné úkony, ako napr. na zaplatenie súdnych poplatkov, či hotových výdavkov. Trovy

právneho zastúpenia, ktoré sú súčasťou trov konania a ktoré si uplatňuje vedľajší účastník, neboli nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodovaciu činnosť iných odvolacích súdov. Zdôraznil, že vedľajší účastník je v tomto prípade združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov. Zámerom zákonodarcu pre zvýhodnenie takejto skupiny občianskych združení pred ostatnými bolo umožnenie, aby mohli vzhľadom na ich odbornú pripravenosť bez potreby právneho zastúpenia zastupovať spotrebiteľov a chrániť ich práva a záujmy v konaní. Žalobca nepopiera ústavne zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, avšak spochybňuje účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie ako subjektu odborne spôsobilého, znalého danej problematiky. Tým, že vedľajší účastník žiada priznať trovy právneho zastúpenia, priznáva, že žalovanému neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním. V danom prípade poskytol žalovanému právnu pomoc advokát, za služby ktorého žiada vedľajší účastník priznať trovy právneho zastúpenia. Vedľajší účastník do konania nepriniesol žiaden prínos, vo svojom vyjadrení, ako aj v mnohých iných konaniach žiadal žalobu zamietnuť z dôvodu neprijateľnosti zmluvných podmienok a premlčania nároku bez vzťahu ku konkrétnemu prípadu. Taktiež žalobca poukazuje na to, že podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka do konania je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého chce vystupovať. Domnienka podľa § 101 ods. 3 O.s.p. sa v danom prípade neuplatní. Ďalej poukázal na to, že Ministerstvo hospodárstva SR poskytnutými dotáciami hradí výdavky spotrebiteľských združení a zároveň podporuje odbornosť spotrebiteľských združení v oblasti ochrany práv spotrebiteľov. Vzhľadom na uvedené dôvody navrhol, aby odvolací súd podľa § 220 O.s.p. rozsudok v tejto časti zmenil tak, aby vedľajšiemu účastníkovi nebola priznaná náhrada vzniknutých trov. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 83,98 Eur.

Žalovaná ani vedľajší účastník sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřili.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 204 ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O.s.p., bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 1, 2 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 3 O.s.p. (účinného do 31.12.2014) do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Z obsahu spisu a pripojeného spisu 7C/234/2014 vyplýva, že občianske združenie - Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov vstúpilo do konania ako vedľajší účastník na podporu žalovanej dňa 09.09.2014. V podaní zo dňa 17.10.2014, doručenom súdu prvého stupňa dňa 22.10.2014 vedľajší účastník namietal nedôvodnosť žaloby v časti zmluvných pokút (t.j. vo výške 834,57 Eur), poukázal na skutočnosť, že dojednania o zmluvných pokutách, zaplataenia ktorých sa žalobca domáha, sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Žiadal, aby súd žalobu v časti týkajúcej sa nároku na zaplataenie zmluvnej pokuty vo výške 834,57 Eur zamietol. Zároveň si uplatnil trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia.

Odvolací súd konštatuje, že procesný kódex explicitne neupravuje vzťahy ohľadne (ne)možnosti vedľajšieho účastníka nezúčastniť sa konania čo do tej časti pohľadávky, ktorej neodporuje.

Žalobcom uplatnená pohľadávka pozostávala z neuhradených služieb vo výške 182,63 Eur a zo zmluvnej pokuty vo výške 834,57 Eur. Uplatnené nároky sú samostatne žalovateľnými nárokmi (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3MCdo 11/2011 zo dňa 11.10.2012).

Súd prvého stupňa uznesením č.k. 7C/234/2014-71 zo dňa 15.05.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 07.07.2015 konanie o zaplatenie 834,57 Eur s príslušenstvom zastavil v dôsledku späťvzatia žaloby žalobcom v rozsahu zmluvných pokút v sume 834,57 Eur a v prevyšujúcej časti žalobu vylúčil na samostatné konanie (vedené pod sp. zn. 7C/296/2015). Dôvod späťvzatia žalobca neuviedol, možno mať teda za to, že vo vzťahu k zastavenej časti konania ide o neúspech žalobcu a vedľajší účastník ako osoba konajúca sama za seba bola preto z procesného hľadiska vo vzťahu k namietanej zmluvnej pokute vo výške 834,57 Eur plne úspešná, pričom náhrada trov konania mu prináleží zo základu, ktorý korešponduje žalobcom uplatnenej zmluvnej pokute. Vo svetle princípu vychádzajúceho z čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie je plne opodstatnené priznať združeniu na ochranu spotrebiteľa náhradu trov za v celom rozsahu úspešné presadenie spotrebiteľského práva.

Vedľajší účastník je plne legitimovaným subjektom na vystupovanie v tomto konaní ako subjekt, ktorý ochraňuje práva spotrebiteľa, a to v zmysle § 93 ods. 2 O.s.p.. Právo na právne zastúpenie je garantované Ústavou SR, ktorá v článku 47 ods. 2 stanovuje, že každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdom, inými štátnymi orgánmi, alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Vedľajší účastník ako právnická osoba - občianske združenie, nemôže byť výnimkou v tom smere, že by sa takému účastníkovi malo toto ústavné právo odopierať. Je nelogické tvrdiť, že občianske združenie, ktoré bolo založené na ochranu práv občana - spotrebiteľa, musí vo svojej podstate samo o sebe zabezpečovať aj právne služby a ochranu práv spotrebiteľa po právnej stránke. Zabezpečenie právneho zástupcu z radov advokátov je plne v súlade s plnením účelu a poslania tohto občianskeho združenia, pretože najmä v súčasnosti pri komplikovanej právnej úprave a často meniacej sa legislatíve, pri potrebe našťudovania a zvládnutia noriem Európskej únie je nepochybné, že zastupovanie kvalifikovaným právnym zástupcom z radov advokátov je nutné a žiaduce, pričom nijakým spôsobom sa takto nespochybňuje podstata a poslanie občianskeho združenia. Práve naopak, ide o prejav zodpovedného a kvalifikovaného prístupu pri ochrane práv spotrebiteľa.

Odvolací súd zároveň poukazuje na rozhodnutie NS SR z 29.09.2015, sp. zn. 4MCdo/16/2014, v ktorom NS SR uviedol: „Pojem „účelný“ je nevyhnuté chápať ako určitú poistku pred hradením nákladov nesúvisiacich s konaním, pred nadbytočnými či nadmernými nákladmi (napr. opakované uplatnenie náhrady za prevzatie a prípravu zastupovania, nepotrebné konzultácie s klientom atď.). Vzhľadom na ústavne zaručené právo na právnu pomoc nie je možné prostredníctvom uvedeného termínu (neúčelne vynaložené náklady konania) vymedziť kategóriu subjektov, ktorá by tak z hľadiska právneho zastúpenia mala odlišné postavenie, a tak jej de facto právo na zastúpenie advokátom v konaní upierať a z hľadiska ostatných účastníkov ju diskriminovať. Účastníka nie je možné sankcionovať tým, že mu nebude priznaná náhrada nákladov zodpovedajúca výške odmeny advokáta s tým, že sa mohol v konaní brániť sám.“ Odvolací súd konštatuje, že uvedené závery sa rovnako vzťahujú na vedľajšieho účastníka, teda nie je možné súhlasiť s argumentom žalobcu, že trovy právneho zastúpenia vedľajších účastníkov sú neúčelné z dôvodu, že vedľajší účastník - občianske združenie na ochranu spotrebiteľov má byť samé zo svojej podstaty schopné poskytnúť právnu pomoc spotrebiteľovi v súdnom konaní.

Pri posudzovaní účelnosti trov je potrebné prihliadnuť aj na to, že vedľajší účastník poskytol žalovanej kvalifikovanú ochranu. Aktivity vedľajšieho účastníka v predmetnom konaní evidentne súvisia s ochranou spotrebiteľa. Činnosť vedľajšieho účastníka bola účelná, pretože viedla k sledovanému cieľu za použitia primeraných prostriedkov. Na existenciu neprijateľných zmluvných podmienok, premlčanie nároku v spotrebiteľskej veci musí súd prihliadnuť aj bez návrhu, a teda nie je dôležité, či vedľajší účastník môže účinne tieto skutočnosti namietat. Pokiaľ činnosť vedľajšieho účastníka viedla k sledovanému cieľu, nie je možné hodnotiť ju ako neúčelnú, a to aj za takého stavu, že súd z úradnej moci je povinný prihliadať na existenciu neprijateľných zmluvných podmienok či premlčanie nároku. Argumentácia žalobcu, že vedľajší účastník namietal neprijateľnosť zmluvných podmienok a žiadal žalobu zamietnuť bez vzťahu k danému konaniu neobstojí, pretože vedľajší účastník sa k veci vyjadril až po tom, ako mu bola doručená žaloba žalobcu.

K ďalšej odvolacej námietke žalobcu odvolací súd uvádza, že súd nie je povinný zisťovať stanovisko účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje, a to už od okamihu vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Z ustanovenia § 93 ods. 3 O.s.p. vyplýva, že vedľajší účastník (vrátane právnickej osoby, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu) môže do konania vstúpiť z vlastného podnetu, alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. Vedľajší

účastník je v tomto kontexte procesne samostatný, čo vyplýva z § 93 ods. 4 O.s.p. Podľa právnej úpravy platnej a účinnej v čase vstupu vedľajšieho účastníka do konania sa subjekt stáva vedľajším účastníkom momentom oznámenia svojho vstupu do konania na podporu niektorého z účastníkov, pričom výslovný súhlas účastníka, na strane ktorého má vedľajší účastník vystupovať sa nevyžaduje. Súhlas účastníka sa predpokladá. Ak účastník, na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje, vyjadrí nesúhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania alebo s ďalším trvaním pôsobenia vedľajšieho účastníka, ide o návrh na vyriešenie prípustnosti vedľajšieho účastníctva, ktorým sa súd zaoberá po podaní takéhoto návrhu. V predmetnej veci žalovaná doposiaľ nesúhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania žiadnym spôsobom nevyjadrila, pričom súd prvého stupňa uznesením č.k. 7C/234/2014-54 zo dňa 12.11.2014 námietku neprípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.12.2014.

So zreteľom na všetky tieto dôvody odvolací súd rozsudok vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka potvrdil ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p..

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.. V odvolacom konaní žalobca úspešný nebol a žalovaná a vedľajší účastník si trovy odvolacieho konania neuplatnili, žiadne trovy odvolacieho konania im zo spisu nevyplývajú.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.